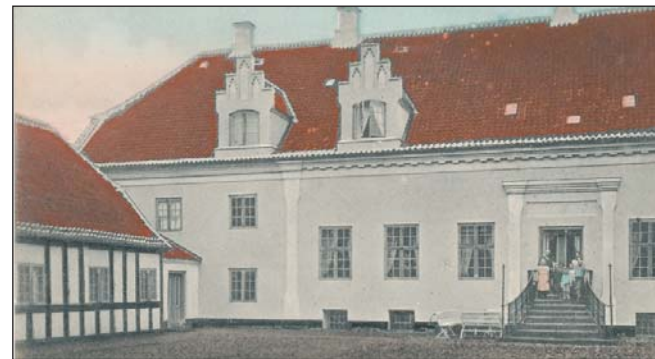

Mellemgård med baptisternes forsamlingshus til venstre omkring år 1900. Privatfoto.

Birkelse Hovedgård, hvorunder Mellemgård var fæstegård. Historisk Arkiv Hjørring.

Ingstrup Præstegård 1848, hvor Peder Larsen forsøgte at overbevise sognepræsten om, at barnedåben ikke var bibelsk begrundet.

Malet af Vilhelm Melbye

Fra fæstegård til center for vækkelseskristendom

Simon Jacobsen, den tidligere chef for GOD TV i Norden, har beskrevet sin fødegård og det åndelige liv, der udfoldede sig på gården. Først med den baptistiske vækkelse, senere med den apostolske.

Her er et uddrag af historien, der er publiceret i den historiske årbog Egnssamling 2018, som udgives af det lokalhistoriske arkiv Egnssamlingen i Jammerbugt Kommune i Vendsyssel.

Af Simon Jacobsen

Slægten Larsen ejede Mellemgård i tre generationer, før min far og mor erhvervede den smukt beliggende gård i Ingstrup. De tidligere ejere oplevede både at blive sat fri fra hoverarbejde og at opleve den virkelige frihed, som kun fås, når man har taget imod Jesus som sin frelser.

1. generation - Lars Pedersen og hans hustru, Karen - var første generation Larsen på Mellemgård (1773–1851). De var fæstebønder og arbejdede for godsejer Skeel, Birkelse Hovedgård.

Fæstebønder spillede en stor rolle i Danmark indtil slutningen af det 18. århundrede.

I 1861 overtog 2. generation af familien Larsen således Mellemgård af Stamhuset Birkelse, og slægten var fri og løst fra hoverarbejde.

Troende ægtepar

Ægteparret var meget religiøst indstillet, hvilket gav sig udtryk i, at Bibelen blev læst meget i hjemmet. Det skete også ofte, at Lrs tog sit Nye Testamente op af lommen, når han arbejdede ude i marken, og studerede sandhederne i Skriften.

Det fortælles, at begge ægtefæller var oprigtige i deres gudsfrygt, og at hjemmet var stærkt præget af deres kristne holdning til livet. Slægtsnavnet Larsen kommer af fornavnet Lars, som efter tidligere skik blev efternavn for næste generation.

Baptistpioneren Peder Larsen. Privatfoto.

Poulaine Elise Poulsen, der blev gift med Peder Larsen. Privatfoto.

Bibelkyndig dreng

Anden generation Larsen på Mellemgård var Peder Larsen (1835–1921). Peders mor tilskyndede ham til at læse i Bibelen, ligesom der blev læst meget i Bibelen i hjemmet.

Det afstedkom, at han tilegnede sig de bibelske beretninger, også når skolelæreren underviste i bibelhistorie.

I frikvartererne forklarede han de bibelske tildragelser for sine klassekammerater omkring kakelovnen i skolelokalet.

Efter en periode på nogle år i den tidlige ungdom, hvor Peder mistede interessen for bibellæsning, fik han et åndeligt gennembrud. Han erkendte, at det var nødvendigt at få sit forhold til Gud gjort op. Han indså, at han måtte bekende sin synd og tro på Jesus.

Efter denne lykkelige begivenhed i ungdomsårene tog Peders liv en helt ny retning, som blev afgørende for resten af hans liv.

Mødte Baptisterne

I 1853, da Peder var 18 år, overværede han for første gang et baptistmøde.

På den tid var der åndeligt røre blandt omegnens befolkning inden for Folkekirken. Umiddelbart efter sin omvendelse oplevede Peder en indre trang til at vinde mennesker for Jesus og tage del i det evangeliske arbejde. Han havde et kald fra Gud og måtte delagtiggøre andre mennesker i den lykke, han selv havde fået i øje, ved tro på Jesus. Peder samlede ofte naboerne, og de læste i Bibelen og sang salmer. Denne kreds, for hvilken han var leder, blev kaldt "læserne" og havde møder i private hjem.

Brød med Folkekirken

Med årene blev Peder overbevist om, at barnedåben ingen hjemmel havde i Bibelen.

Da Peder var helt afklaret om sit ændrede syn på dåben,

omtalte han det for sin mor. Han lod hende forstå, at han agtede at bryde med Folkekirken og følge Bibelens anvisning ved at lade sig døbe med "den bibelske dåb" og tilslutte sig Baptistkirken.

Peders mor var dybt bedrøvet over hans beslutning og prøvede på at overtale ham til at afstå fra denne handling.

Moderen opfordrede Peder til at få en personlig samtale med sognepræsten for at få afklare dåbsspørgsmålet. Karen regnede selvfølgelig med, at sognepræsten nok skulle retlede hendes søn.

Peder imødekom sin mors ønske og besøgte præsten, der gjorde alt, hvad han kunne, for at overbevise Peder om hans vildfarelse og barnedåbens berettigelse.

Det blev dog en kort samtale, idet Peder ud fra Det Nye Testaments lære og beskrivelse af dåbens udførelse, forsøgte at

modbevise præstens argumenter som u-bibelske. Sognepræsten gav op over for Peders bibelciterer og erklærede, at det var formålsløst at fortsætte samtalen.

Peders mor var dybt skuffet over hans samtale med præsten.

Først efter moderens død tog Peder konsekvensen af sin overbevisning og blev døbt i 1862, da han var 27 år. Samtidig blev han optaget i Baptistmenigheden.

Kort tid efter sin optagelse i menigheden blev Peder kaldet til lægprædikant. Gennem dette fik han kaldet til at udbrede evangeliet. Naboerne kom gerne og hørte på ham, når der blev holdt møder på Mellemgård.

Gift med Poulaine

I 1870, i en alder af 35 år, blev Peder Larsen gift med Poulaine Elise Poulsen fra Stenum. De kendte hinanden fra Baptistkirken, idet de var blevet døbt og optaget i menigheden samme år. Poulaine blev til stor velsignelse for Peder såvel som for deres børn.

Efter at Peder blev gift, var det lettere for ham at følge sit missionskald og forlade gården for at missionere i Vendsyssel og Thy.

På den tid var der stor modvilje mod dem, som praktiserede voksendåb, da Baptistkirken ikke var så kendt i befolkningen. Flere gange blev Peder truet på livet, fordi han udførte dåb efter det bibelske mønster ved neddykning.

Truet på livet

Der er fortalt om et tilfælde, hvor Peder døbte en kvinde fra Løkken i Vesterhavet. Dette gav anledning til, at hendes mand blev så fortørnet, at han kom på et møde, hvor Peder talte, og truede med at dræbe ham.

En sen aften på vej hjem efter et møde hørte han pludselig en mand komme bag sig med faste og hurtige skridt på den mørke og øde vej. Med dødstruslen i frisk

erindring tænkte Peder, at hans sidste time var kommet, men den ukendte mand havde dog ikke ondt i sinde.

Sov i kostalden

Jeg er blevet fortalt om en af Peders missionsrejser til Thy. I dag vil man sige, at han var evangelist og evangeliserede. Han var landmand og gik fra gård til gård, og en dag ved aftenstid kom han til en gård og spurgte, om han kunne overnatte. Gårdejereren henviste ham til at sove i stalden, da han troede, at det var en af landevejens farende svende, og han fik noget halm at ligge i.

Om morgenen, da gårdejereren og malkepigerne var ved at malke køerne, kom Peder og talte med ham og roste hans besætning.

Gårdejereren spurgte Peder, om han havde forstand på kvægavl, hvilket han bekræftede, da han selv var gårdejer. Havde gårdejereren været klar over det om aftenen, havde Peder sikkert fået lov til at overnatte på gæsteværelset, da gårdejerens syn på ham blev radikalt ændret, og han fandt ud af, at de var kolleger. Peder blev budt på morgenmad sammen med gårdejereren og hans familie.

Her fortalte Peder om, at han var på missionsrejse, og om sit liv med Jesus. Inden han forlod gården, havde hele gårdejerfamilien taget imod budskabet og var blevet omvendt.

Næste gang, Peder var i Thy, har han sikkert besøgt gårdejerfamilien igen og muligvis holdt møde i hjemmet, hvor venner og naboer blev inviteret. Således udbredte Peder Larsen baptistbudskabet over store dele af Vendsyssel og Thy.

Byggede forsamlingshus

En søndag på vej hjem fra et møde, hvor Peder havde været prædikant andet steds, mødte han nogle, der har været til

Ester og Christian Jacobsen med sønnerne Simon (artiklens forfatter), Karl Ole og Jens Erik Jacobsen, ca. 1950. Privatfoto

Nols Sø og Nols huset ved Saltum Kirke 1912, hvor Peder Larsen døbte de nyomvendte baptister.

Foto: Egnssamlingen Saltum.

møde på Mellemgård. Der havde som sædvanligt været mange til mødet, så alle stuerne helt ind til storstuen var taget i brug.

De folk, han mødte, beklagede sig over, at det var vanskeligt at høre, hvad der blev sagt under prædikenen. Dette gav anledning til, at Peder besluttede sig til, for egen regning, at lade opføre et forsamlingshus med en mødesal for enden af stuehuset. Huset blev bygget år 1894, og dette mødelokale var menighedens centrale samlingssted frem til 1916, hvor baptistmenigheden byggede en kirke i Ingstrup.

Der var ofte dåb i den nye baptistenighed, så de tre kilometer til Nols Sø ved Saltum Kirke blev ofte tilbagelagt til fods, i jumbes eller på et andet hestekøretøj.

Givetvis var det Peder, der selv døbte de ny-vundne sjæle, som ville være baptister.

Fortsatte forkyndelsen

Tredje generation, sønnen Lars Peder Larsen, overtog slægtsgården. Han drev ikke blot landbruget, men fulgte i faderens fodspor med at fortælle andre om Jesus.

Lars gik ikke, men cyklede eller kørte i jumbes (lav tohjulet hestevogn) rundt om i Vendsyssel og

fortalte andre om sin tro.

Solgte slægtsgården

Da det ikke var muligt for nogen af slægten Larsen at overtage Mellemgård, blev den sat til salg i fri handel.

Min bedstefar, kreaturhandler Hans Thomsen, solgte kreaturer fra Mellemgård og kendte derfor Lars Larsen. Da bedstefar fik kendskab til, at Mellemgård skulle sælges, kunne det ikke gå hurtigt nok med at få den besigtiget. Mine forældre fik besked på at være klar til at køre til Ingstrup i bedstefars gamle Ford.

Da de kørte ind på gårdspladsen til Mellemgård, mødte de Lars Larsen. Bedstefar forhandlede med Lars om, at mor og far kunne overtage gården, og det endte med, at handelen gik i orden. En betingelse for salget var dog, at møllevingerne på vindmøllen ikke bevægede sig om søndagen, man skulle respektere hviledagen.

Den tidligere ejer kom tit på besøg på Mellemgård og havde et forhold til far og mor, som om de var hans egne børn. Møllevingerne kunne rokke lidt under stærk blæst, og det skete også om søndagen, og det fik far en

påtale om af Lars, så det problem løste far ved at spænde møllestene tæt mod hinanden, så vingerne stod urokeligt fast.

Generationsvelsignelsen

Da min bedstefar var 30 år, blev hans liv radikalt forandret. Han mødte Jesus på vej hjem fra et værtshus i Brønderslev.

Denne oplevelse forvandlede ikke blot hans liv, men hans børn og de generationer, der er fulgt efter ham. Alle har fået en arv, som er meget mere værd end al verdens rigdom.

Det er en stor velsignelse at vokse op i en kristen familie. Bibelen taler også om en generations-velsignelse. Man kan sige, at Guds velsignelse har fulgt vor familie helt tilbage fra min oldemor. De mange bønner, som er bedt for familien gennem generationerne, er årsag til, at de fleste familiemedlemmer i Thomsen-familien er kristne.

Karismatisk tro

Den 23. maj 1946 overtog mine forældre, Christian og Ester Jacobsen, Mellemgård, og dermed var det fortsat vækkelseskristne, der videreførte både gården og traditionen med kristen aktivitet.

Mine forældre blev frelst vin-

teren i 1941–42, i den mørke tid under 2. verdenskrig.

Inden de købte Mellemgård, ejede de en mindre gård, Smedegården i Vrensted. Der blev holdt møder hos en nabofamilie, som tilhørte Apostolsk Kirke i Løkken.

Det var dér, far og mor begyndte at tilegne sig Bibelens sandheder. Efterhånden cyklede de til møderne i Apostolsk Kirke i Løkken, og på denne måde fik de kontakt med karismatisk kristendom.

Dåben med Helligånden

Næsteften, at far og mor var blevet frelst, var dåben med Helligånden den største og vigtigste begivenhed i deres liv.

Fra da af havde de Guds ånd som en iboende kraft, der ledte dem gennem hele livet. Ikke blot blev Danmark befriet fra besættelsesmagten den 4. maj 1945. Det var på selve aftenen, hvor budskabet om Danmarks befrielse lød fra London, at den fantastiske oplevelse skete på et bedemøde i Apostolsk Kirke i Løkken. Far og mor oplevede den samme kraft, som apostlene oplevede for over 2.000 år siden i Jerusalem, da de pludselig talte et nyt sprog, et bønnesprog, tun-

getale som har været en daglig hjælp gennem alle årene.

Barselsfeber forsvandt

Jeg blev født en forårsdag, den 19. marts 1947. Dog var der fortsat snedækkede marker, så far måtte hente jordemoderen til fods. På vej tilbage til Mellemgård skød de genvej tværs over markerne med jordemodertasken på en slæde. Drengen var velskabt og lever i bedste velgående.

Mor fik barselsfeber, som har været en kendt og frygtet smitsom sygdom, og der dør stadig kvinder i Danmark på grund af infektion i graviditeten og efter fødslen.

Det var en alvorlig situation. Far så risikoen for at stå alene med en stor gård og tre små børn i øjnene. Han og mor troede på helbredelse ved bøn, og derfor sendte far et brev til forstanderen for Apostolsk Kirke, hvor han bad om forbøn for mor.

Mor var så syg, at der var en sygeplejerske ved hendes sygeleje hele døgnet. Efter at der var blevet bedt for mor, bemærkede sygeplejersken, at feberen forsvandt i løbet af den efterfølgende nat, og om morgenen var mor feberfri. Gud greb ind, og mor levede, til hun blev 93 år.

Nordjysk ungdomslejr

Der blev holdt en Apostolsk ungdomslejr på Mellemgård i 1950. Et mødetelt var opstillet på gårdspladsen, og laden blev brugt til soveplads. Der blev lavet mad og dækket borde i stuehuset.

Den kendte prædikant og tidligere gårdejer Martinus Bjerre kom til Mellemgård i begyndelsen af 50'erne. Far spændte en hest for jumben og kørte til stationen for at hente prædikanten og nogle mødedeltagere, der kom med toget. Flere af naboerne fra de omkringliggende gårde kom for at lytte til den tidligere bonde, der oplevede Gud på en helt speciel og jordnær måde.

Missionsk mælkekusk

Jens Larsen Nørgård kom til Mellemgård hver dag i 19 år for at køre mælken fra Mellemgård til Ingstrup Andelsmejeri.

Hvis ikke mælkeemanden havde fået formiddagskaffe hos en af de andre mælkeleverandører, stod den klar i køkkenet hos mor.

Jens Larsen var medlem af Indre Mission, og mor og han fik mange gode samtaler og diskussioner om deres tro gennem årene. Han røg også pibe, hvilket mor ikke synes om, så hun sagde til ham: Jens Larsen, hvis det var Guds mening, at du skulle ryge, var du skabt med en skorsten."

Der blev også holdt bedemøder

og strengekorsøvelser på gården, hvortil deltagerne kom cyklende.

Langt de fleste gange cyklede far og mor dog de ti kilometer til Løkken for at deltage i korøvelserne. Far havde mors guitar spændt fast på ryggen på disse cykelture, men en dag knækkede halsen på guitaren, da far kom for tæt på en af telefonmasterne ved vejen.

Troede på helbredelse

Far og mor havde en stærk tro på helbredelse ved tro og bøn, så da jeg blev kørt over af en stiv kassevogn, en hestevogn hvis lad var lavet af lange brædder, blev der bedt om Guds indgreb, så jeg ikke skulle få mén af ulykken.

Det viste sig senere, at vognhjulet af træ med jernring ikke havde skadet min brystkasse og maveregion, som hjulet kørte over. Der blev sendt bud til købmanden i Brødslev efter en pose vingummibamser, jeg så kunne trøste mig med!

Vort hjem var altid åben for Guds tjenere, og far og mor udviste altid stor gæstfrihed. Mange af Apostolsk Kirkes præster og forstandere besøgte Mellemgård gennem de 20 år, far og mor ejede gården.

I over 50 år var mor og far tilknyttet Apostolsk Kirke i Løkken, som de også blev lederpar for i flere årtier!

Egnssamlingen 2018, med ti historiske beretninger, heriblandt Simon Jacobsens fortælling, kan købes for 100 kr. hos Egnssamlingen, tlf. 98 88 18 75 - info@egnssamlingen.dk

Simon Jacobsen er i dag forfatter af evangeliske og historiske bøger. Bestsellersen er minibogen 'Guds gave til dig' som er trykt i 48.000 eksemplarer og findes på 5 sprog.

Han er medudgiver af 'Bibeln Guds gåva till dig' og hans store bog 'Den store vækkelse' på ca. 400 sider lanceres til efteråret. Derudover udgives hans historiske bøger og artikler af museer, historiske samfund og arkiver.